

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Γεμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομητῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖω ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατὶ δὲν τὴν δέχονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. — Ἡ κ. Jeanne Dieulafoy καὶ αἱ ἀνα τὴν Περσίαν περιηγήσεις της (ὑπὸ κ. Laura Gelbert). — Φύσις καὶ ἀνατροφή (ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φοντουκλῆ). — Βιογραφία Γεωργίας Σάνδη. — Ὁ ἐν Πέστη διαγωνισμὸς τῶν ὠραίων γυναικῶν (ὑπὸ κ. Παυλίνας Ραδέσκαη). — Μὴ σᾶς πτοοῦν αἱ φωναὶ τῶν μικρῶν παιδιῶν (ὑπὸ κ. Δ. Δάλλα). — Ποικίλα. — Ἐβδομηδιαιὸν Δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλῆ. — Συναγῆ. — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΗΝ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΕἰΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἀπερρίφθη λέγεται ἢ πρὸς κατὰ τὰξιν ἐν τῇ Ἱατρικῇ τοῦ Πανεπιστημίου σχολῇ αἰτήσις τῆς νεαρᾶς τοῦ Ἄρσακειοῦ μαθητρίας, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ προοδευτικοῦ πνεύματος τῶν μεγαλεπήθουλων. Πολλοὶ ἀναφέρονται λόγοι οἱ τὴν ἀποποίησιν ταύτην προκαλέσαντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαιότεροι θεωροῦνται ἢ μὴ ἀναγνώρισις τοῦ Ἄρσακειοῦ ὡς τελείου γυμνασίου, καὶ ἢ τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν δῆθεν εὐτραπελία, ἢ πολλὰ κακὰ προοικονιζομένη διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ χρηστὰ ἦθη τῶν νεαρῶν φοιτητριῶν.

Ἐπιτραπήτω ἐν τούτοις ἡμῖν νὰ ζητήσωμεν ἀλλαγῶν τὸ αἷτιον ἀφοῦ οὔτε εἰς ἐξέτασιν ὑπεβλήθη ἢ κόρη, ἥτις καὶ κατ' ἰδίαν πιθανὸν νὰ συνεπλήρωσε τὰς ἐλλείψεις τοῦ σχολικοῦ τοῦ Ἄρσακειοῦ προγράμματος, οὔτε οἱ φοιτηταὶ μας ἀποτελοῦσιν εὐτυχῶς ἀγρίας καὶ βαρβάρους ὀρδάς, ὅπως διακρίνονται τῶν Εὐρωπαϊῶν καὶ Ἀμερικανῶν συναδέλφων των κατὰ τὴν εὐτραπελίαν καὶ ἔκλυσιν τῶν ἠθῶν. Ὁ Ἕλλην φοιτητὴς καὶ αἰσθηματικὴ εὐγενὴ ἔχει καὶ γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ καὶ σέβηται τοὺς ἀξίους τιμῆς καὶ σεβασμοῦ· ὁ φοιτητὴς κηδεταί τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς, διότι καὶ οὗτος ἔχει οἰκογένειαν, ἀδελφὰς καὶ μητέρα, ὧν φύλαξ ἀγρυπνὸς καὶ πολλάκις μόνος προστάτης τυγχάνει. Μετ' ἀγχαντήσεως λοιπὸν ἀποκρούομεν πᾶσαν κατὰ τῶν κ. κ. φοιτητῶν ἀποδιδομένην μομφήν, ἵνα ἐν καὶ μόνον παραδεχθῶμεν ὡς ἐλαττήριον τῆς ἀποποιήσεως ταύτης, τὴν μεγάλην σχολαστικῶν τινῶν ἰδιοτέλειαν, ὅπως ἐν παντὶ καὶ πᾶσι οὔτοι πρωτεύουσιν, ἐφ' ᾧ καὶ πάντα κινουσι λίθον εἰς παρακώλυσιν τῆς προόδου καὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς γυναικός.

Δὲν ἐπολιτίστημεν δυστυχῶς ἐτι ἀρκούντως ὅπως κατανοήσωμεν ὅτι ἐκ τῆς προόδου καὶ βελτιώσεως τῆς γυναικός ἐξήρτηται ἢ εὐδαιμονία ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας. Διότι δὲν δύνανται βεβαίως νὰ προβάλλωσιν ἡμῖν σήμερον τὸ προκατακλισμαῖον ἐκεῖνο ἀξίωμα, καθ' ὃ ἡ γυνὴ ὑστέρει τοῦ ἀνδρός κατὰ τὰς πνευματικὰς δυνάμεις, ἀφοῦ ἀπὸ αἰῶνος ἤδη ὁ Βολταῖρος εἶπεν: «Οὐδεμία ὑπάρχει διαφορά μετὰξὺ τῶν γυναικῶν καὶ ἡμῶν κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν, εἰμὴ ὅτι αἱ γυναῖκες εἶναι πλέον εὐγενεῖς καὶ ἀξιαγάπητοι» καὶ ἀφοῦ τόσαι γυναῖκες ἀνῆλθον εἰς τοιοῦτον ὕψος πνευματικῆς περιουσίας, ὥστε ἐνεοῦς ἐγκατέλιπον ὀπισθεν αὐτῶν πολλοὺς σοφοὺς τῆς ἐπιστήμης θεράποντας καὶ λειτουργούς.

Ἐνῶ λοιπὸν παρ' ἅπασιν τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς ἐλήφθη πρόνοια, ὅπως κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ βίου ἐπιτευχθῆ ἢ βελτιώσις τῆς θέσεως τῆς γυναικός, ἐν Ἑλλάδι χάρις εἰς τὴν ἀκηδείαν τῶν πολλῶν καὶ τὴν σχολαστικότητα τῶν ὀλίγων αὕτη βαίνει ὁ σήμερον χαλαρομένη, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπιτεινομένη ἐκάστοτε τῶν ἠθῶν ἔκλυσις.

Γυμνάσια ἐπὶ γυμνασίων ἰδρύονται ἐν τε τῇ πρωτεύουσῃ, ταῖς δευτερευούσαις καὶ τριτευούσαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος πρὸς μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀνδρῶν δωρεάν, ἐν δὲ μόνον παρθεναγωγεῖον ὑπάρχει καὶ τοῦτο οὐχὶ τέλειον γυμνάσιον ἀλλ' οὔτε δημόσιον, ἐν ᾧ αἱ φοιτῶσαι μαθήτριάι δέον ὑπέρογκα νὰ ἀποτίσωσι διδάκτρα πρὸς τελειοποίησιν αὐτῶν. Ἐξερχόμεναι δὲ ἐκεῖθεν μόνον διμοδιδάσκαλοι ἰδύονται νὰ διορισθῶσι, χωρὶς αἱ ἐπὶ εὐφυΐα καὶ φιλομαθείᾳ ἐξέχουσαι νὰ δύνωνται νὰ ἀκολουθήσωσιν ἐπιστημονικὰς εὐρυτέρας σπουδὰς, οὔτε παρὰ τῷ ἐνταῦθα πανεπιστημίῳ, ἀλλ' οὔτε παρὰ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ τοιοῦτοις.

Λέγομεν λοιπὸν ὑπερβολὴν διακηρήττουσαι ὅτι παρ' ἡμῖν ἢ ἀμάθεια τῆς γυναικός διοργανίζεται καὶ ἐπιδιώκεται παρὰ τῶν ὀλίγων τούτων συστηματικῶς; Ἴσως φαίνεται παράδοξος ἢ ἰδέα αὕτη, ἥτις φέρει ἐν τούτοις ἡμᾶς εἰς τὸ δυσάρεστον σημεῖον, τοῦ νὰ ζητήσωμεν μετ' αὐστηρότητος λόγον παρὰ τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἥτις ἐκπαιδευτικὸν τμήμα καλεῖται

και ητις ηδυνατο και ωφειλε να μεριμνηση περι της προσγι-
γνωμένης ταύτης εις το φυλον μας αδικίας.

Φοβούνται, λέγει, μη η γυνή εκπαιδευομένη ζητήση και παρ' ημιν την πολιτικην αυτής ανεξαρτησίαν και θελήση να λάβη ενεργόν μέρος εις την πολιτικην της πατρίδος αυτής ; Και μήπως η γυνή δεν παίζει σήμερα σπουδαίον εν τη πολι-
τικη όβλον, ου μόνον εν τη πρωτεύουση, αλλά και εις τα μι-
κρότερα ετι χωρία ;

Τις των βουλευτών δύναται να θέση την χειρα επί της καρ-
διάς του και να μη ανομολογήση ότι ο πρώτος και σπουδαιό-
τερος κομματάρχης, ο κατασκευαστής του πολιτικού αυτού
σταδίου ο πλείονα βουσπέτια διαθέτων είναι η σύζυγός του
αυτή ; Τις άγνοεί την ενέργειαν και δρασιν της επαρχιώτι-
δος και χωρικής γυναικός κατά τε τας δημοτικας και βουλευ-
τικας εκλογάς ; Τις δύναται να άρηθη ότι σήμερα μεν η κ.κ.
Σ. Τρικούπη, άλλοτε δε η μακαριτίς κ. Κουμουνοδούρου η αδελφή
αυτής κ. Περωτου δεν ησαν και είναι σπουδαίοι παράγον-
τες της πορείας των δύο τούτων κορυφαίων της Ελλάδος πο-
λιτευτών, του τε εκλείψαντος και ζώντος ετι ; Τις των θε-
σιθρών δεν αποτείνεται προς την Κυρίαν, όπως επιτύχη παρά
του βουλευτου ό,τι δεν ηδυνήθη να κατορθώση δι' άλλου τρό-
που ; Και ακριβώς, λέγουσι, δια τούτο η πολιτική βίνει
κατά κρημών. Άλλά μορφώσατε καταλλήλως τας γυναίκας,
όπως ουχι τυφλώς και εμπαιθώς πολιτεύονται μεθ' ύμων,
αλλά λογικώς και πατριωτικώς, άφου δεν δύνασθε να πολι-
τευθητε άνευ αυτών.

Άλλως τε μήπως είναι παράνομον το πολιτεύεσθαι δια
την γυναίκα ; Μη και αυτή δεν αισθάνεται ως ο άνηρ χαράν
και θλίψιν δια την πατρίδα αυτής ; Μη αυτή ως ταμίας
και διαχειριστής των του οικου δεν αισθάνεται ύπερ πάντα
άλλον τα βάρη της φορολογίας. Μη αι πυρκαϊαί, οι θάνατοι
και οι πόλεμοι ποιούνται εξαίρεσιν ταύτης ; μη είναι άπρό-
σιτοι δι' αυτήν αι τρομεραί των πολέμων συνέπειαι, και εάν
ο άνηρ διατρέχη τον κίνδυνον να απολέση την ζωήν του εις
τά σύνορα, μη δεν χύνεται το ίδιον αυτής αίμα και το πολυ-
τιμότερον ετι, τούτέστι των προσφιλών αυτή τέκνων ;

Άλλ' εν τούτοις ήσυχάζετε. Η Έλληνιστί αναπτυσσομένη δεν θα
ζητήση την επισημοποίησιν της χειραφετήσεώς της, άφου καλώς
γιγνώσκει ότι δι' άλλα κεληται ήσως απαιτήση ήσσοροπίαν τινα
μεταξύ των δικαιωμάτων και των επιβαλλομένων αυτή κα-
θηκόντων, άλλ' ουδεν πλέον. Μη λοιπόν τόσω βαρβάρως και
ιδιοτελώς κλείητε αυτή τας θύρας του πνευματικού κόσμου,
υπό φόβου, ως δικαιολογούμενοι, λέγετε μη απολέση το
γόητρον εκείνο της απειρίας και άγνοίας, όπερ αποτελεί την
δύναμιν της. Η γυνή αναπτυσσομένη δεν θέλει καταφεύγει
πλέον εις επικίνδυνα τεχνάσματα, όπως επιτύχη του ποθουμέ-
νου προς βλάβην ιδίαν τε και υμετέραν. Φοβείσθε, λέγετε, την
δοκαιοσοφίαν της γυναικός. Απατάσθε εάν καλώς αυτή ανα-
πτυχθη και μορφωθη θα εξισωθη με υμάς, ύστερούσα ακρι-
βώς κατά την δοκαιοσοφίαν και σχολαστικότητα, διότι όρ-
μεμφύτως αποστρέφεται και αποφεύγει ταύτην, ως αντιβαίνου-
σαν εις τας περι πνευματικής καλλισθησίας αρχάς της.

Μη εκφέρητε λοιπόν την βλάσφημον φράσιν : Τι θα την κά-
μουν αι γυναίκες την άνωτέραν παιδείαν ; διότι η επιστήμη θα
χρησιμεύση αυτής, όσον έχρησιμευσε και προς υμάς τους απο-

κήσαντας, ως επί το πολύ, αυτήν δημοσίαις δαπάναις : Πνευ-
ματική μεν και ηθική άπόλαυσις δια την ευπορούσαν και φύλαξ
άγρυπνος δια την ευδαιμονίαν και την καλήν των τέκνων της
ανάτροφην, στήριγμα δε και ζωοπαραγωγόν καταφύγιον δια
τας κρισίμους του βίου αυτής ημέρας. Μη φοβήσθε τον συνα-
γωνισμόν της γυναικός. Η γυνή γνωρίζει ότι εγεννήθη μή-
τηρ και σύζυγος : εάν δε ουδέτερου τούτων τύχη τότε ήσως
θα ζητήση παρ' ύμων την θέσιν μόνον εκείνην, ητις άνήκει
αυτή και ην ώπλισμένοι δια της δυνάμεως του ισχυροτέρου
οικειοποιήθητε. Διότι δεν δύνασθε βεβαίως να εϊπητε, ότι η
φύσις προώρισε τον άνδρα ουτε δια την ραπτικήν, ουτε δια
την κοπτικήν, ουτε δι' άλλας εκείνας τας τέχνας επαγγέλ-
ματα και επιστήμας τας απαιτούσας βίον καθιστικών, λεπτό-
τητα πνεύματος, επιδεξιότητα και ύπομονην και ως ο άνηρ
μέχρι σήμερα ανερυθρίαστος εκμεταλλεύεται.

Επικαλούμεθα λοιπόν επί τη ευκαιρία ταύτη την σύντονον
των άρμοδιών προσοχήν. Ας συμπληρώσωσι το πρόγραμμα
του Άρσκειου, ως ιδρύσωσι τέλεια δια τας γυναίκας γυ-
μνάσια, συντηρούμενα ως και τα των άνδρων δημοσίαις δα-
πάναις, ως άπανταχού της ύψηλίου συμβαίνει : ως άνοιξωσι
τας πύλας του Πανεπιστημίου δια τας μεγαλοφυεις εκείνας
γυναίκας τας όρεγομένας ανώτερας εκπαιδύσεως, ίνα μη αυ-
ται εκπατρίζωνται και εν τη ξένη έπαιτούσι την πνευματι-
κήν τροφήν, ην η πατρίς αυτών η τον κόσμον φωτίσασα, ως
σκληρά μητρυιά αποποιείται αυταίς : διότι άλλως έλευσεται
ήμέρα, καθ' ην ουτοι θέλουσι δώσει λόγον της ακηδείας και
αδιαφορίας αυτών προς παν ό,τι ηδύνατο να συντελέση εις την
ηθικήν και πνευματικήν μόρφωσιν και ανάπτυξιν του ήμίσεως
εϊμή του όλου Έλληνισμού, η δε ιστορία αναγράφη εν μελα-
ναίς, ελπίζομεν, σελίσι τα όνόματα των όπαδών τούτων της
στασιμότητος και όπισθοδρομίας εν αίώνι διακρινομένω επί
δράσει, προσδευτικότητι και ενεργεία.

**Η ΚΥΡΙΑ JEANNE DIFULAFΟΥ
ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ**
(Συνέχεια ίδε προηγούμενον φύλλον).

Ο Ζελ-ελ-Σουλτάν, έλληνιστί «η σκιά του βασιλέως»
δεν άπόλεσεν εισέτι εξ ολοκλήρου την κρυφίαν έλπίδα του
να κατακτήση ήμέραν τινά, κατά τον γνωστόν ανατολικόν
τρόπον, τον θρόνον του πατρός του. Ο πρίγκηψ Ζελ εινε άνηρ
άγχιούστατος μεν, άλλ' εις άκρον δυσειδής, βραχύσωμος
και παχύς, έχων τον δεξιόν όφθαλμόν, συνεπεία κτυπου τινός,
προσασθέντος αυτώ κατά την παιδικήν του ηλικίαν, ήμικλει-
στον, όπερ όμως δεν παρακωλύει αυτόν του να ητε εν ταύτῳ
εις επακρον φιλάρεσκος. Έν τῳ ήματιοφυλακίῳ του κέκτηται
τας στολάς άπάντων των Ευρωπαίων Κυριαρχών, αλλάσσει δε
ως εκ τούτου καθ' έκαστην ανά μίαν ενδυμασίαν. Οτε πρό
διετίας ειδη την εικόνα του δουκός του Κορνάουγκτ (Con-
naught) εν άγγλικη στολή στρατάρχου, εζήτησε πάραυτα
να παραγγελη όμοίαν στολήν εν Παρισίοις. «Άλλά Υψη-
λότατε, τῳ παρετήρησεν αυλικός τις, το έρυθρόν χρώμα καθ-
ιστά μάλλον όρατήν την σωματικήν δυσμορφίαν, θα ήτο λοι-
πόν καλόν να σας λάθουν μέτρον δια την στολήν.»

Λαζευ νιστ (lazem nist δεν εινε ανάγκη) άπήνησε περι-

φοβός ο πρίγκηψ, διότι κατά το παράδειγμα του γαληνω-
τάτου πατρός του, ουδέποτε θα επέτρεπεν εις ύποδεστέρους
να θίξωσι το σώμα του.

Αρκεί να εϊπητε μόνον εις τον βράπτην, ότι η ενδυμασία
εινε προωρισμένη δια νεκρόν εϋσκακρον και καλλιμόρφον άνδρα,
ούτινος η εξωτερική παχύστασις εινε κατά πολύ μεγαλοπρε-
πεσττέρα της του δουκός του Connaught.

Το χαρέμιον, η ως περσιστί αποκαλείται το «Ανδρούν»
του πρίγκηπος εν Ίσπαχάνη ειναι από του θανάτου της μόνης
νομίμου συζύγου του ελίγον αξιον θέας : αντι τούτου διατη-
ρει εν τῳ χαρεμίῳ του τέσσερας ευτραφείς χοίρους,
τους μόνους χοίρους οτινις εθεάθησάν ποτε εντός των όρίων
της Περσίας.

Η εισαγωγή χοίρων η χοιρινοϋ κρέατος εν Περσία, αυ-
στηρότατα απαγορεύεται το Κοράνιον μάλιστα έχει ώρισμέ-
νας διατάξεις περι τούτου. Δια της άθετήσεως της εντολής
ταύτης εσκόπει ο πρίγκηψ να διαμαρτυρηθη κατά των θρη-
σκευτικών προλήψεων, και καταδείξη την ισχύν του.

Επι τη ευκαιρία του νέου έτους (Naruz) ύποδεχόμενος
τους εν τέλει, προσέθη μέχρι τούτου, ωττε να οδηγήτη τους
ιεράρχας δια της αυλής, εν η ακριβώς τα άκάθαρτα ζωα εν-
δητῶντο, πῶγμα όπερ ενεποίησε βαθυτάτην αίτητην, και
παρήγαγε πολλήν πικρίαν. Και εν τούτῳ πιστεύουσιν εν
Ίσπαχάνη ότι ο πρίγκηψ Ζελ θ' άνέληθ επί του θρόνου μετὰ
τον θάνατον του πατρός του : ανώτερος δε τις μάλιστα ύπάλ-
ληλος λειτουργός εν Τεχεράνη εϊπεν εις την περιηγήτριάν
μας : «Η Περσία θ' άνήκη εις εκείνον εκ των δύο αδελφών,
όστις ήθελε κατορθώση να θανατώση τον έτερον.»

Εις την κυρίαν Dieulafoy, φυσικῳ τῳ λόγω, καθό κυρίαν,
επετρέπετο η εισοδος εις άπαντα τα χαρέμια : μανθάνομεν
δε παρ' αυτή : λεπτομερείας περι του βίου των γυναικῶν εν
ταίς διαφόροις πόλεσι της μεσημβρινής και δυτικής Περσίας,
αϊτινες παντάπασιν άγνωστοι ετύγγανον. Έν Κοϋμ διετα-
ξεν ο διοικητής της πόλεως, γαμβρός δε του Σάχου, να υπο-
δεχθῶσι την περιηγήτριάν εντός των χαρεμιών της πριγκη-
πίσης : συζύγου του, ητις ακριβώς κατά την εποχήν εκείνην
διέτριβεν εν τινι θερινή επάύλει της. Η φαντασία των Ευ-
ρωπαίων, επιπροσθέτει η περιηγήτριά μας, εξαίτεται συνή-
θως εις το επακρον επί τη λέξει «χαρέμιον» φαντάζονται
δε ότι θα εύρωσιν όπισθεν ισχυρώς κεκλεισμένων τειχῶν και
θυρῶν, την μαγειρίαν των «χιλιών και μιās νυκτῶν». Εύρισκό-
μεθα ενταύθα εντός των ανακτόρων της προσιλοϋς θυγα-
τρός του Σάχου : πῶσαι όμως εκ των ήμετέρων επαρχιωτισ-
τῶν οικοκυρῶν δεν ήθελον εγειρει πρῶτα επί τη πενιχρό-
τητι τοιούτου μεγάρου ! Η συγκοινωνία μεταξύ του «Βι-
ρούν» των ανακτόρων του διοικητου και του Ανδρούν (χα-
ρεμίου) συνδέεται δια μικροϋ, υπό πολλῶν θυρῶν διακοπτο-
μένου διαδρόμου, τελευτῶντος εις μέγαν κήπον. Εις το βάθος
τούτου ύψοῦνται δύο σχεδόν εντελῶς όμοιόμορφα κτίρια, εξ
ων το μεν βόρειον ωρισται δια την θερινήν, το δε μεσημβρι-
νόν δια χειμερινήν ενδίαίτησιν. Αί ύπόγειοι αίθουσαι «Τσιρ-
ταμίν» χρησιμοποιοῦνται μόνον εν ώρα υπερβολικῳ καύσω-
νος. Το θερινόν περιπέτρων διαίρεται εις τρεις αίθουσας, φωτι-
ζόμενας υπό άνκριομήτων πρκαθῶρων, όπισθεν των όποιων κείται

σειρά μικροτέρων δωματίων, σκοτεινῶν και δροσερῶν λουτρῶνων.
Κατά την νύκτα κοιμῶνται αι κυρίαί εν υπαίθρῳ επί ήλια-
κῶτων, τας πρωϊνάς ώρας διέρχονται εις τας αίθούσας,
εϊτα διατρέθουσιν εις τα μικρότερα και δροσερώτερα δωμά-
τια : κατά το θέρος δε και εν καιρῳ σφοδρού καύσωνος, εν
τοίς «Τσιρταμίν». Πρὸς το έσπέρας δε επανακάμπουσι
πάλιν εις τας αίθούσας των.

Η διακόσμησις του πριγκηπικῳ χαρεμίου ειναι άπλου-
στάτη : οι τοίχοι εινε λευκά κεχρωματισμένοι και άνευ παν-
τός στολισμού : αι χαμηλόταται θύραι δεν φέρουσι μήτε χρω-
ματισμόν, μήτε κλειθρα : κατά την νύκτα κλείονται άπλου-
στατα δια τινος προεξεχούσης αλύσσου. Η επίπλωσις περιο-
ρίζεται εις τα άπολύτως αναγκαία. Τάπητες περικαλύπτουσι
το έδαφος, από δε των παραθύρων κρέμονται ώραία μετά-
ξινα παραπετάσματα. Ως επιπλα όμως, χρησιμεύουσι μόνον
προσκεφάλαιά τινα επί του εδάφους κατακείμενα.

Όμοίως διατελει και το χειμερινόν άνάκτορον «επιπλω-
μένον», ολοκλήρον δε το μέγαρον μοι εφάνη λίαν πενιχρόν
δια την θυγατέρα του κυριαρχου και σύζυγον ενός των μάλ-
λον βαθυπλούτων πριγκηπων της Περσίας. — Έν Βεραμίν
επεσεκέθη η κυρία Dieulafoy το χαρέμιον διοικητου τινος,
κατοικούμενον υπό τριάκοντα ως εγγιστα, γυναικῶν. Ο καλ-
λωπισμός των συνίσταται εξ ενός λεπτοτάτου χιτώνος εκ
τουίλ, αφίνοντας εντελῶς άσκεπές το στήθος, ε ός ήματίου εξ
ίνδικης μετάξης, λήγοντος μέχρι των γονάτων, και εξ ενός
μεταξίνου μανδυλιου της κεφαλής, γραφικώτατα περιβάλ-
λοντος ταύτην και συγκαταουμένου δια πόρπης εκ πολυτί-
μων λίθων. Μόνον αι προσβύτεραι κυρίαί έφερον περιννημίδας.

(έπειτα συνέχεια)
Παρίσιοι τη 20 Αυγούστου Laura Gelbert

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗ
(Συνέχεια ίδε προηγούμενον φύλλον).

Άλλ' ύπάρχει και ιδέα ότι ο τόπος, εις όν τις κατά πρώ-
τον ανέπνευσε και εξακολουθει να βλέπη την ανατολήν και
δύσιν του ήλιου, συντελει μεγάλως ως προς τας ψυχικας αυ-
του διαθέσεις και επομένως την διανοητικήν του ανάπτυξιν :
εις τόπον, όπου πάντοτε άνεφέλος ο ουρανός μειδιῶ και ο ή-
λιος χρυσίζων φωτίζει, όπου ύδατα ροχθοῦσι και ύψηλά όρη
πρὸ των όμμάτων μας ανυψοῦνται, όπου δάση πυκνά χρησι-
μεύουσιν ως κατοικία των πτερωτῶν ύμνωδῶν του Πλάστου,
εινε ευκολώτερον, λέγουσι, ν' αναλάμψη εντός μας σπινθηρ
ποιήσεως η εις τόπον, όπου σκοτεινός ο ουρανός μας κα-
λύπτει και το πλείστον του έτους χιόνες και πάγοι εκτεί-
νονται πρὸ των όφθαλμών ήμων. Άλλά μήπως πανταχού
δεν δύναται τις να θαυμάση την άρμονίαν της φύσεως και
την παντοδυναμίαν και σοφίαν, μεθ' ης τα πάντα έπλασεν ο
ουράνιος ήμων πατήρ. Μήπως και προς τον σκοτεινόν και
νεφελώδη αυτόν ουρανόν δεν δύναται τις ν' ανυψώση τα
βλέμματα και όμιλήση τῳ Πλάστῃ αυτου ; Υπάρχει δε
ποιητικώτερα ποιήτης αυτης ; Ο γεννηθείς ποιητής έχει εν-
τός του τον λάμποντα ήλιον, όστις φωτίζει αυτόν εις οίον
δήποτε τόπον και αν ζῆ. Αυτου ο όφθαλμός και εν τοίς έλα-
χίστοις δημιουργήμασι διακρίνει το ώραϊον και άρμονικόν

και εις την ισοσταθμικήν νύκτα ανακαλύπτει θέλγητρα· ή φύσις άπασα είναι δι' αυτόν το ύψιστον βιβλίον ποιήσεως. Ίδὲ όμως τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, ὅστις παραπονείται κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐδὲν θέλγητρον ἔχει δι' αὐτόν ή ζωή. Καί όμως αὐτῷ μειδιᾷ ή ὠραιότερα ἐαρινή αὐγή, ἥν δὲν ἀξιοῖ ἐνόη ἀντιμεδιάματός του! Ματαίως κοπιᾷ ζεῖ ο Φοῖβος, δι' αὐτόν αἱ ἀκτινές του δὲν φέρουσι ζῶν καὶ παρηγορίαν! Δὲν δύναται ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ποίησιν τῆς φύσεως! Διατί; μήπως δὲν ἐδιδάχθη καὶ οὗτος ἐπίσης περὶ φύσεως καὶ Θεοῦ; Ἐδιδάχθη καὶ ἐπιμελῶς πάντοτε ἐμελέτα, ἀλλ' αἱ λέξεις ἐμειναν μόνον κεναὶ λέξεις. Ὁ ἀσθενής του ὀφθαλμὸς δὲν διέκρινεν ὄπισθεν τοῦ πρκαπετάσματος αὐτῶν τὴν ὑψηλὴν ἐννοίαν, ἥν ἐκάστη ἐνέκλειεν. Ὁ τοιοῦτος δὲν ἐγεννήθη ποιητής. Ἴσως όμως εἶπη τις. Καλλιτέρα ἤθικη ἀνατροφή ἡδύνατο ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν. Ναι· ἡδύνατο· ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἤθελε κατασκευάσει ποιητὴν ποτὲ δὲν ἤθελον γεννηθῆ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ τὰ εὐγενῆ ἐκείνου αἰσθήματα. Ἐνῶ ὁ ἐντός του σπέρματα ποιητοῦ ἔχων δὲν περιμένει παρὰ τῆς ἀνατροφῆς νὰ θερμάνῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς αἰσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ! Ὁ τοιοῦτος θέλει ἀνατρέψῃ αὐτὸς ἑαυτόν.

Καίτοι δὲ ὡς πρὸς τὴν διανοητικὴν ὑπαρξιν κατὰ τὸ πλεῖστον φέρει τὸ βρέφος μεθ' ἑαυτοῦ τὰ σπέρματα, καλὸν εἶνε ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ διάπλασιν νὰ τὸ θεωρήσωμεν ὡς γῆν ἄνευ σπόρων, ἀλλὰ κατάλληλον πρὸς τὴν φυτεῖαν ἰκανῶν ἢ καρποφόρων δένδρων ἀναλόγως τῆς ἐργασίας τοῦ κηπουροῦ.

Σεῖς γονεῖς, καὶ ἰδίως σύ, μήτερ, εὐγενὲς καὶ θεῖε κηπουρέ, εἶψε ἐξ ἀρχῆς καλὸς σπόρος, ἐὰν θέλῃς ν' ἀπολύσης ἡμέραν τινὰ γλυκεῖς καρπούς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἄνθρωπος γεννώμενος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν προπατορικὴν ἀμαρτίαν ἢ ὡς ἄλλοι λέγουσι τὴν ἐκ φύσεως ῥοπήν πρὸς τὸ κακόν; Παραδεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν καὶ τοῦτο. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐτὴν τὴν ροπήν πᾶς ἄνθρωπος ἔχει καὶ ἐπειδὴ μόνη συγκριτικὴ καὶ οὐχὶ ἀπόλυτος τελειότης εἶνε ἡμῖν ἐπικτητή, εἶνε τὸ αὐτὸ καὶ ἐὰν δὲν τὴν εἴχομεν. Ἐπειτα ἐξ ἄλλου μέρους ἀγαθότης τις, ἥν ὡς εἰκὼν τοῦ Θεοῦ πᾶν πλάσμα μεθ' ἑαυτοῦ φέρει, ἐξουδετεροῦναι τὴν κλίσιν αὐτὴν πρὸς τὸ κακόν.

Ἄνδρες ὡς Ἰωάν. ὁ Χρυστόστομος, Βασίλειος ὁ μέγας, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, Κωνστ. ὁ μέγας κα' ἄλλοι ἐπιμελῶς χαρακτήρι καὶ εὐγενεῖ καρδίᾳ διακρίθέντες εἶχον μητέρας, ὧν ὁ κάλλιστος στολισμὸς ἦτο ή ἀρετὴ καὶ ή ἀγιωτέρα τῶν ἐνσχολήσεων ή ἀνατροφή τῶν τέκνων αὐτῶν.

Οἱ Γράκχοι ἴσως δὲν θὰ ἐγένοντο Γράκχοι, ἐὰν δὲν εἶχον μητέρα τὴν Κορνιλίαν. Ὁ δὲ αἰμοβόρος Νέρων ἤθελεν ἴσως ἐξημερωθῆ, ἐὰν ἐκ τρυφερῆς ἡλικίας ἀνετρέφετο εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἶχεν ἐνώπιόν του παραδείγματα χριστιανικῆς εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς. Δὲν θὰ συμφωνήσωμεν ἐντελῶς μετὰ τοῦ Ρουσσώ, ὅτι οἱ γονεῖς καὶ ἰδίως αἱ μητέρες εἶνε ἐντελῶς ὑπευθῦνοι δι' ὅ,τι καὶ ἂν ἀποδοῦν τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀλλὰ βεβαίως τὸ μέγιστον μέρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς μητρός, ἥτις δίδει τὰ πρῶτα μαθήματα.

Οὐδεὶς μήτηρ δύναται νὰ εἶπη ἄνευ τύψεως συνειδότης: ἐγὼ ἔκαμα ὅ,τι ἠδυνήθην, ἀλλ' ὁ υἱός μου ἦτο κακὴ φύσις καὶ πᾶσα προσπάθεια ὑπῆρξε ματαία. Οὐχί, δὲν ἔκαμες ὅ,τι

ἠδυνήθης. «Καὶ ἐὰν σὺ εἶσαι ἐνάρετος, ή ἀρετὴ σου εἶνε όμως ἀρετὴ Ἡλί. Ἐνθυμηθῶμεν τοὺς λόγους κακούργου τινός, ὅστις λεπτὰ τινα πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς του καταδικῆς ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὴν μητέρα του καὶ ὡς τελευταῖον («χαῖρε») ἀπηύθυνεν αὐτῇ πικροτάτους ἐλέγχους εἰπών. Σὺ εἶσαι ή αἰτία δι' ἣν σήμερον ἵσταμαι εἰς τὸν ἐλέθριον τοῦτον τόπον.

Ἄλλὰ καὶ σὺ, πάτερ, μὴ ἀναθέης τὰ πάντα εἰς τὴν σύζυγόν σου. Ὡς ἄλλος Πιλάτος μὴ νίπτῃς τὰς χεῖράς σου ὑπὸ τὴν δικαιολόγησιν· οἱ ἄλλαι σπουδαιότεραι ἐργασίαι ἐκτός τῆς οἰκίας δὲν σοὶ ἀφήνωσι τὸν ἀρκούντα καιρὸν. Οὐδὲν σπουδαιότερον καὶ ἀγιώτερον τῆς τῶν τέκνων σου, ἀνατροφῆς! Δι' αὐτῆς καὶ μόνῃς θεμελιούται ή εὐτυχία τοῦ οἴκου, διὰ δὲ τῆς εὐτυχίας τῶν διαφόρων οἴκων καὶ τῆς πόλεως, ὁλοκλήρου τῆς πατρίδος καὶ τέλος ἀπάσης τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἔχεις ἄλλας ἐργασίας, ὅτι κυρίως ή μήτηρ πρέπει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων, ἀλλ' ἐὰν κατὰ δυστυχίαν ή σύζυγός σου δὲν εἶναι ἰκανὴ πρὸς τοῦτο, εἰς σὲ ἀνήκει τὸ ἱερόν τοῦτο χρέος. Ἐὰν λοιπὸν εἶσαι ἀξίος νὰ φέρῃς τὸ ὑψηλὸν ὄνομα τοῦ ἀδρός, καὶ μέλλῃς νὰ γείνης πατήρ, φρόντισε ἤδη ἐξ ἀρχῆς νὰ κάμῃς τὸ κατὰ δύναμιν. Μὴ τυρλοῦσαι ἀπὸ τὰ πλοῦτα τῆς μιᾶς ἢ τὸ πρόσκαιρον κάλλος τῆς ἄλλης, ἐξέτασον κάλλιον τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς. Αὐτὰ εἶνε τὰ μόνα διακείμεντα, δι' αὐτῶν θέλει καταστῆ ἀξία σύντροφός σου καὶ μήτηρ τῶν τέκνων σου. Ἄφου δὲ οὕτω ή εὐλογία τοῦ Θεοῦ σᾶς ἐνώση καὶ σᾶς ἀποδώσῃ τὸν ὕψιστον τίτλον τῶν γονέων, ἐπιδικώκετε ἐν καὶ μόνον: τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων ὑμῶν. Ἐργάζεσθε πάσαις δυνάμεσιν, ὅπως καταστήσῃτε αὐτὰ οὐχὶ τέλεια, διότι ή τελειότης ἀνήκει μόνῳ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ τέλεια ἐν ἑαυτοῖς.

Πολλάκις δὲ, ὅπότεν καυστικὸς ἥλιος κορυφήν τὰ μοχθησάντα ὑμῶν μέλη, θέλετε ἀναπαυθῆ ὑπὸ τὴν δροσερὰν σκιάν τῶν δένδρων, εἰς ἃ τοὺς πρώτους σπόρους ὑμεῖς ἐρρίψατε, καὶ θέλετε ἀπολαύσει τοὺς γλυκεῖ αὐτῶν καρπούς. Τὸ δὲ γῆρας ὑμῶν θέλει εἶναι ἤρεμον, εὐτυχὲς καὶ με ψυχὴν ἀναπαυμένην θέλετε ἀποχωρισθῆ τοῦ γῆνιου τοῦτου κόσμου, ὅπως εἰς τὸν αἰώνιον βίον εἰσέλθητε, ὅπότεν συχνάκις θέλετε ἀκούσει τὰ τέκνα ὑμῶν εὐλογούντα τὴν μνήμην σας καὶ ἀποδίδοντα αἰώνιον φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ μέγιστον πάντων τῶν ἀγαθῶν, ὅπερ δύναται θνητὸς νὰ χορηγήσῃ.

Βερολίον 41 Σεπτεμβρίου 1837 φλωρεντία ΑΛ. Φουντουκλή.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Ἡ Γεωργία Σάνδη ἢ μάλλον Ἀμαντίνια, Λουκιλία, Αὐγὴ Ντουπὲν ἐγεννήθη εἰς Παρισίους κατὰ τὴν 5ην Ἰουλίου τοῦ 1804, τὸ πρῶτον δηλ. ἔτος τῆς ἀναγεννηθείσης αὐτοκρατορίας. Ἐγεννήθη ἐν τῷ μέσῳ ἀνθέων καὶ ρόδων καὶ τῇ γλυκεῖ ἀπηγήσει μουσικῆς συμφωνίας, διότι τὴν ἐσπέραν τῆς γεννήσεως τῆς ἐδίδετο ἐσπερὶς ἐν τῷ μητρικῷ αὐτῆς μεγάρῳ, καθ' ἣν ή μὲν μήτηρ αὐτῆς περιβεβλημένη ροδίνην μεταξίνην ἐσθῆτα μετὰ δικασίμων ἐκ πληθῶς φυσικῶν ρόδων καὶ λευκανθῶμων ἐχόρευεν, ὁ δὲ πατήρ ἐξετέλει μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπι τετραχόρδου νέον τι βάλς ὑπ' αὐτοῦ τονισθέν. Αἰφνης ή μήτηρ τῆς αἰσθανθεῖσα εὐνόητον κακοδιαθεσίαν ἀπεσύρθη πρὸς

στιγμὴν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, μετ' ὀλίγον δὲ μία τῶν κεκλημένων προσῆλθεν εἰς τὸν οἰκοδεσπότην λέγουσα: σπεύσατε, Κύριε, νὰ ἀσπασθῆτε τὴν νεογέννητον θυγατέρα σας.

Τὸν νεογνὸν τοῦτο ή καὶ μετέπειτα Γεωργία Σάνδη, κατήγετο ὑπὸ βασιλικῆς οἰκογενσίας, διότι ὁ πατήρ αὐτῆς ἦν μικρὸς ἔγγονος τοῦ Φρειδερίκου Αὐγούστου II βασιλέως τῆς Πολωνίας. Ἡ παιδικὴ αὐτῆς ἡλικία ὑπῆρξε δυστυχῆς καὶ πλήρης περιπετειῶν, ὡς ἐκ τῆς διαρκούς σχεδὸν μεταθέσεως τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀπὸ στρατοπέδου εἰς στρατόπεδον. Ἀνετράφη καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς τὸ ἐν Παρισίοις μοναστήριον τῶν Ἀγγλίδων.

Ἀποφοιτήσασα ἐκείθεν ἐνυμφεύθη δεκαοκταέτις μετὰ τοῦ βαρῶνου Ντιντεβάν υἱοῦ τοῦ γενναίου ὁμωνύμου συνταγματάρχου τοῦ ἵππικου· ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἀπέκτησε δύο τέκνα τὸν Μαυρίκιον γεννηθέντα κατὰ τὸ 1823 καὶ τὸν Σολάγκην γεννηθέντα κατὰ τὸ 1828, ὅτε καὶ μετέβη εἰς Παρισίους, ἐνθα συμπολίτης τις αὐτῆς, ὀνόματι Delatouche, μεγάλην καὶ διακεκριμένην κατέχων ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ θέσιν συνεβούλευσεν αὐτῇ, νὰ ἀσπασθῆ τὸ τῆς συγγραφῆς στάδιον. Τὰ πρῶτα δοκίμια αὐτῆς, ἡ Βαλεντίνια καὶ ἡ Ἰνδιάννα ἐστέρησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἐκτοτε ὑπεγράφετο μετὰ τὸ διάσημον καὶ ἐνδοξον καταστὰν ψευδώνυμον Γεωργία Σάνδη.

Πῶς δύναται τις ἐν τόσῳ στενοῖς παραγράφοις νὰ ἐκθέσῃ καὶ περιγράψῃ πανθ' ὅσα τὸ ἐξοχον τοῦτο πνεῦμα ἐθίζεν, ἐμελέτησε καὶ ἀνέπτυξε· βαθεῖα γνώστης τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, εἰς τὴν μελέτην τῶν ὁποίων μετ' ἀκαταπονήτου φιλεργίας ἐπεδόθη, πρώτη καὶ ἐξέχουσα τῆς μυθιστογραφίας συγγραφῆς καὶ ἐπινοητῆς θεῶν ὄντως ἀριστοουργημάτων, δὲν ὑπέστησεν οὐχ ἥττον κατὰ τὴν ποιητικὴν περιγραφὴν τῶν διαφόρων χωρῶν, ἡθῶν καὶ ἐθίμων, ἄπερ μετὰ τόσης τέχνης ἀπεικόνισε; Ποίησις, ἐπιστήμη, φιλοσοφία, τέχναι πάντα ὑπ' αὐτῆς ἐθίγησαν καὶ ἐμελετήθησαν. Πᾶν ὅ,τι ἐγράφη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ αὐτῆς καλάμου φέρει ἐξοχον χαρακτήρα μεγαλείου καὶ ἐπιστημότητος.

Πῶς νὰ ἀπεικονίσῃ τις τὴν εὐγενῆ καὶ μεγάλην αὐτῆς καρδίαν, πάντοτε ἐτοιμὴν, ἵνα συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ ἀδικουμένων, καὶ ἥς ἕκαστος παλμὸς ἀπετέλει καὶ ἀγαθοεργίαν μίαν;

Θεῖα καὶ ἐξαισία ἐν τῷ πλήρει ποιήσεως ἀριστοουργηματι αὐτῆς («ἡ Λέλια» μεταβάλλεται εἰς ἀγροτικὴν ποιημίδα εἰς τὴν «βάλτορ τοῦ διαδόλου», πολύτιμος καὶ ἀνεκτίμητος μετὰ τῶν ὠραίων Κυρίων τοῦ χρυσοῦ δάσους, μαρμαίρα ἀρχαίας εὐγενείας ἐν τῷ Villemers, μάμμη γόησσα εἰς τὰ διηγήματα πρὸς τὰς ἐγγονὰς τῆς, λυρικὴ ποιήτρια ἐν τῷ Consuelo, σοφὴ καὶ φιλόσοφος ἐν τῇ ἀφηγήσει τῶν ἐντυπώσεων καὶ ἀναμνήσεων αὐτῆς, ἡ Γεωργία Σάνδη οὐδὲν θέμα ἀφῆκεν ἀθικτον καὶ ἀβασάνιστον. Ἄλλ' ἐκεῖ ἰδίᾳ ἐνθα αὐτὴ ἐξέχει, ὑπερβαίνοντα καὶ τὸν Ρουσσώ αὐτόν, ὄνπερ οὐχ ἥττον ἀποκαλεῖ διδάσκαλόν τῆς, εἶναι αἱ περὶ τῶν καλλῶν τῆς φύσεως μελέται αὐτῆς, τῆς φύσεως, ἥν τόσον ἠγάπησεν.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς φύσεως ἡ Γεωργία Σάνδη μέχρι σήμερον τοῦλάχιστον ἀφῆκεν ὄπισθεν αὐτῆς πάντα συναγωνιστήν, διότι οὐδεὶς ἄλλος ἐμελέτησε καὶ ἀπεικόνισε τὴν φύσιν ὑπὸ μαγικωτέρων καὶ ἀληθεστέραν ὄψιν.

Ἐλέχθη περὶ τῆς Γεωργίας Σάνδη, ὅτι ἐν τοῖς ἔργοις αὐ-

τοῖς ἀπεικονίζοντο τύποι καὶ χαρακτῆρες προσώπων, κατὰ τὴν μάλλον καὶ ἥττον διασῆμων, μεθ' ὧν ἡ διάσημος συγγραφεὺς εὗρισκετο εἰς οἰκογενειακὰς σχέσεις.

Ἡ Γεωργία Σάνδη ὡς πάντες οἱ φιλόσοφοι καὶ μυθιστοριογράφοι ἐμελέτησε βεβαίως ἐξόχως τινὰς ἐκ τῶν ἐν τῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ τῆς χαρακτῆρας, ὅς ὅμως διὰ τοῦ χρυσοῦ καλάμου τῆς προήγαγεν εἰς περισπὴν θείας τελειότητος. Ἀναγνώσατε τὴν Λέλιαν καὶ κρίνατε ἐὰν ὑπῆρξε ποτὲ ἐν τῇ ἐκλάμπρῳ τῶν ποιητῶν πλειάδι φύσις τόσον ἰδεώδης, ὅσον ἡ τοῦ Stenio· τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς ἔργα. Ἡ ἐξοχος αὐτῆς γυνὴ κατεῖχε τὴν τέχνην τοῦ ἀθανάτου Φειδίου, ὅστις ἐδίδεν εἰς τὸ μάρμαρον ἰδεώδες σχῆμα καὶ ζῶν, καὶ τῆς μελίσσης ἥτις ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν ἀγρίων ἀνθέων παράγει τὸ ἀρωματικὸν καὶ εὐοσμὸν μέλι.

Οὐδέποτε ἡ Γεωργία Σάνδη περιέγραψέ τι τὸ ἀπάδον πρὸς τὴν εὐγενῆ τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ ἀποστολήν. Ἡ μαγικὴ γραφὴ τῆς δὲν ἐδάφη ποτὲ ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν παθῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἀχρείότητος τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἐφαίνετο μὴ βλέπουσα καὶ ἐνοοῦσα ἢ τὸ καλὸν καὶ μόνον. Ἡ ἐνδοξὸς γυνὴ παρηκολούθησε τὴν φιλοσοφικὴν τοῦ αἰῶνος σταδιοδρομίαν, συντελέσασα τὸ κατ' αὐτὴν εἰς τὴν πρόδον τούτου. Συναισθανομένη δὲ ὅτι ἀπετέλει ἕνα τῶν τελευταίων λαμπρῶν ἀστέρων μεγάλης ἐποχῆς καὶ μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπισκιάσῃ τὸ πολύτιμον φῶς τῆς διὰ περιγραφῶν καὶ μελετῶν σκοτεινῶν καὶ σκανδαλωδῶν, ἀπέφυγεν, ὡς ἐρρήθη, νὰ φανῆ ὑποπετεύουσα, ἐστω, τὴν ὑπαρξιν κακίας καὶ ἀχρείότητος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ὅτε λοιπὸν ἡ γραφὴ ἔπεσε φεῦ! διὰ παντός ἐκ τῆς λευκῆς καὶ ψυχρᾶς χειρὸς τῆς διασῆμου συγγραφῆς, ἡ Μοῦσα ἤτις τῇ εἶχεν ἐμπιστευθῆ αὐτὴν, ἠδυνήθη νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ χωρὶς νὰ κλαύσῃ καὶ χωρὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν ἀγνότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ὠραίας ψυχῆς τῆς ἀνελεύσεως ἐν σφαίραις ὑψηλοτέροις καὶ ἰδανικωτέροις τῆς ἰδικῆς μας.

Ἡ Γεωργία Σάνδη ἦτο ὠραία τὴν μορφήν ὅσον καὶ τὴν ψυχὴν. Οἱ μέλανες καὶ ζωφροὶ αὐτῆς ὀφθαλμοὶ ἐξέπεμπον φλόγας· ἡ ἐβενώδης καὶ ἀφρονος κόμη αὐτῆς καὶ οἱ ὡς μαργαρίται λευκοὶ καὶ ὠραῖοι ὀδόντες τῆς ἀπέτελουν μετὰ τῶν λοιπῶν κανονικωτάτων χαρακτηριστικῶν αὐτῆς σύνολον ὠραίας καὶ μεγαλοπρεποῦς γυναικῆς.

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰ πολυπληθῆ αὐτῆς συγγράμματα, τὰ ἀποτελοῦντα ὀλόκληρον βιβλιοθήκην ἐξ ἀριστοουργημάτων καὶ ὧν τινα μετεφορέθησαν ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν. Περιοριζόμεθα νὰ εἰπῶμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτῆς βίου ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Νοάν, ἐνθα ἀνετράφη καὶ διήλθε τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς αὐτῆς καὶ ἐνθα ἔχε ταφῆ ἡ μάμμη αὐτῆς, ἥν μετὰ μανίας ἠγάπα.

Ὅτε ἡμέραν τινὰ ἠπειλήθη αὐτὴ νὰ ἀσπασθῆ τῆς προσφιλοῦς ταύτης κατοικίας, μετὰ σπαρακτικῶν θρήνων ἐρριψεν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ αὐτῆς τὰς ἀκολούθους γραμμάς. «Ὡ μάμμη μου, ἐγέροθητι ἐκ τοῦ τάφου σου καὶ ἐλθὲ νὰ με ὑπερασπισθῆς. Ἐκτύλιξον τὸ σάβανον αὐτὸ, δι' οὗ περιετύλιξα τὸ συντετριμμένον ἐκ τοῦ τελευταίου ὕπνου σῶμα σου· ἀνόρθωσον τὰ γερουτικὰ ὀσά σου καὶ ἐλθὲ νὰ με βοηθήσῃς καὶ με προστατεύσῃς. Ἐὰν ἐπιμείνωσι, νὰ με φέρωσι μακρὰν σου, θέλω ὡς οἱ ἀγριοὶ τοῦ Mescha eb

φορωθή ἐπὶ τῶν ὤμων μου τὸ νεκρὸν σου πτώμα, ὅπερ θέλει μοὶ χρησιμεύσει ὡς προσκεφάλαιον ἐν τῇ ἐρήμῳ.»

Ἐν τῇ ἐπαύλει λοιπὸν ταύτῃ διήγε τὸν βίον τῆς ἡ ἐξοχὸς συγγραφεὺς, συγγράφουσα, μελετῶσα καὶ ἀγαπωμένη ὑπὸ τῆς προσφιλοῦς αὐτῆς οἰκογενείας. Τὴν ἐνάτην προῖνήν ὦραν χειμῶνά τε καὶ θέρος εἰσῆρχετο ἐν τῷ δωματίῳ τῆς ἡ θαλαμηπόλος τῆς, ἵνα τῇ φέρῃ τὸ τέιον, τὰς ἐπιστολάς τῆς, τὰς ἐφημερίδας τῆς καὶ τὰ βιβλία, ἅτινα διάσῃμοι ἡ ἀγνωστοὶ συγγραφεὶς ἀπέστειλλον αὐτῇ.

Ἡ Γεωργία Σάνδη ἀνεγίνωσκε τὰ πάντα καὶ ἀπάντα εἰς πάντας συνεβούλευε τοῖς πᾶσι τὴν ἐργασίαν, ἣν ἐθεώρει εὐεργετικὴν ἀνάγκη. Τὴν μεσημβρίαν κατήρχετο εἰς τὸ ἐστιατόριον, ἐνθα προεγευμάτιζε μετὰ τῶν οἰκείων καὶ τῶν κεκλημένων. Ἡ οἰκογένειά τῆς συνίστατο ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μαυρικίου, τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τῶν δύο χαριτωμένων θυγατρῶν αὐτῶν Αὐγῆς καὶ Γαβριέλλης. Μετὰ τὸ πρόγευμα ἐξήρχετο πάντοτε μετὰ τῶν συνδαιτυμόνων τῆς εἰς περίπατον διαρκούντα δύο περίπου ὥρας. Ἐπιστρέφουσα ἐκλείετο εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς, ἵνα δώσῃ τὸ καθημερινὸν μάθημα εἰς τὰς μικρὰς ἐγγονὰς τῆς· μετὰ τοῦτο εἰργάζετο περιεστοιχισμένη πάντοτε ὑπὸ τῶν ἀθυριῶν καὶ τῶν πλαγγόνων τῶν ἐγγονῶν τῆς, μεθ' ὧν πολλάκις ἐπαιζεν ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπαιζε πάντοτε ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ὠραϊότατα τεμάχια, συνοδεύουσα ἄλλως τε τὸν χορὸν τῶν μικρῶν ἐγγονῶν τῆς μέχρι τῆς ἐνάτης, καθ' ἣν αἱ μικραὶ κατεκλίνοντο καὶ μεθ' ἧς αὐτὴ ἐρραπτεν ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ὥρας ἐσθῆτας διὰ τὰς πλαγγόνας τῶν ἡ πολυτελεῖς ἐνδυμασίας διὰ τὰ νευρόσπαστα τοῦ υἱοῦ τῆς.

Ἀποσυρομένη περὶ τὴν 1ην μ. μ. εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς εἰργάζετο πολλάκις μέχρι πρωΐας. Διότι πλὴν τῆς μακρᾶς ἀλληλογραφίας τῆς ἐν τε τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἡ Γεωργία Σάνδη ἐπλήρου καθ' ἐκάστην διὰ τῆς λεπτῆς καὶ εὐαναγνώστου γραφῆς τῆς τεσσαράκοντα μικρὰ φύλλα χάρτου. Δὲν ἀντέγραφε ποτε, ἔρριπτε δὲ πάντοτε ἀμέσως εἰς τὸ κάμιστρον πᾶν ὅ,τι τῇ ἀπῆρσεκεν.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου 1876 ἡ Γεωργία Σάνδη ἡσθένησσε καὶ περὶ τὴν 8ην Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἡσυχᾶς καὶ μειδιώσα, περιεστοιχισμένη ὑπὸ τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα κατὰ τὴν παραγγελίαν τῆς ἐκάλυψαν κυριολεκτικῶς τὸ τε σῶμα καὶ φέρετρον αὐτῆς δι' ἀνθέων. Ἡ Γεωργία Σάνδη ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, ὅπως ἐπίστευσε πάντοτε εἰς τὸν Θεόν οὐχὶ βεβαίως εἰς ἐκδικητικὸν καὶ ἀνιλεῖ τῶν φανατικῶν θεῶν, ἀλλ' εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ ἐλεήμονα, ὃν παραδέχεται καὶ ἀναγνωρίζει ἡ λογικῆ. Χαρακτηριστικώτατος ἦν ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῆς ἀποχαιρετισμὸς τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ. «Κλαίω μίαν νεκράν, καὶ χαίρετό μίαν ἀθάνατον».

Ο ΕΝ ΗΕΣΤΗ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τῆς Οὐγγαρίας ἐγένετο ἐν Πέστη μεγάλη πανήγυρις τοῦ λαοῦ, καθ' ἣν ἔλαβε χώραν ὁ συναγωνισμὸς τῶν ὠραίων γυναικῶν.

Τεσσαράκονται νέαι ὠραῖαι γυναῖκες ἵσταντο ἐντὸς κυκλικῆς περιφερείας, πρὸ αὐτῶν δὲ κύκλῳ τραπέζης ἡ ἐπὶ τοῦ συνα-

γωνισμοῦ ἐπιτροπῆ, πρὸ τῆς ὁποίας παρήλαυνε μία ἐκάστητῶν συναγωνιζομένην, ἀναλλάσσουσα μετ' αὐτῶν λέξεις τινὰς καὶ γλυκεὰ μειδιάματα. Πλήθος ἄπειρον λαοῦ συνωστιζέτο περὶ τὰς κιγκλίδας τὰς περιορίζουσας τὸν ὑπὸ τῶν κυριῶν καὶ τῆς ἐπιτροπῆς κατεχόμενον χώρον, ἐκφέρον, ἐννοεῖται, καὶ τὰς κρίσεις τοῦ ἐπὶ τῆς καλλονῆς τῶν συγκεινημένων ὑποψηφίων. Τέλος μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν τεσσαράκοντα, ἡ ἐπιτροπῆ ἐγερθεῖσα ἀπεσύρθη εἰς συνδιάσκεψιν, μετὰ τέταρτον δὲ τῆς ὥρας ἐπανῆλθεν, ὅπως ἐκφέρει τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν.

Εὐνόητος ἡ συγκίνησις τῶν ὑποψηφίων, οἱ παλμοὶ τῶν τεσσαράκοντα καρδιῶν τῶν ὁποίων ἀπετέλουν, ὡς λέγεται, ὀλόκληρον μυστικὴν πλήρη πάθους καὶ ἀγωνίας συναυλίαν. Τέλος ὁ πρόεδρος κόμης Στέφανος Καρόλυ μετὰ φωνῆς συγκεινημένης ἐπρόφερε τὸ ὄνομα τῆς Γιζέλλης Σχόλτς (Gisella Scholz) διὰ τὸ πρῶτον τῆς καλλονῆς βραβεῖον, ὅπερ συνίστατο ἐξ ἐνὸς χρυσοῦ μήλου ἐμπερικεικλισμένου ἐντὸς πολυτελεστάτης βελουδίνης θήκης.

Ἡ ὠραία Γιζέλλα κατὰγεται ἐκ τῆς Oroshaza. Ἡ ξανθὸς χρυσοὺς κόμη τῆς ἀφικνεῖται μέχρι τῶν ποδῶν τῆς. Ἐχει τοὺς ὀφθαλμοὺς κυανοὺς καὶ ὠραίους, κανονικώτατοι δὲ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου συνδυάζονται μετ' ἀναστήματος ὑψηλοῦ, ὠραίου καὶ μεγαλοπρεποῦς, ἀποτελοῦσιν ὄντως ὠραιοτάτην γυναῖκα. Περιβεβλημένη κομψοτάτην ἐσθῆτα ῥοδίνην προσήρχετο εὐχαρῖς καὶ συγκεινημένη, ἵνα λάβῃ τὸ χρυσοῦν μήλον (ὅπερ δὲν τῇ προσεφέρθη ὑπὸ Πάριδος) ὅτε τὸ πλῆθος ὑπεδέχθη αὐτὴν μετὰ ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν ἐνθουσιωδεστάτων: ζήτησεν ἡ βασίλισσα τῆς καλλονῆς· ζήτησεν ἡ ὠραία τῶν ὠραίων· καὶ αὐτοσχεδῶς ῥήτωρ προσεφώνησεν αὐτήν, περαινῶν δὲ ἐξητήσατο τὴν παρὰ τοῦ κ. προέδρου ἀδειαν, ὅπως τεσσαρὰς νέαι φέρωσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς τὸν οἶκον τῆς ἡ πρότασις ἀπερρίφθη.

Ἐπανελθούσας σχετικῆς τιμῆς ἡμέρας ὁ πρόεδρος ἐπρόφερε τὸ ὄνομα τῆς δεσποινίδος Ἰδᾶς Τορονῶϊ διὰ τὸ β'. βραβεῖον. Ἡ μελαγχρινὴ Ἰδὰ θὰ ἐλάμβανεν ἴσως τὸ α'. εἰάν μετὰ τῶν κριτῶν ὑπῆρχον καὶ Ἀνατολίται. Διότι αὕτη εἶναι ἐκ τῶν σπανίων ἐκεῖνων μελαγχροινῶν, ὧν ἡ γλυκεῖα καὶ θελητικὴ καλλονὴ γοητεύει. Τοῦ τρίτου βραβεῖου ἔτυχεν ἡ ἐπίσης χαριστάτη καὶ ὠραιοτάτη μικρούλα δεσποῖνα μελαγχροινὴ Μαρίσκα Κάλας, τὸ γένος Ταμάστ. Αἱ ζητωκραυγαί, ἐπευφημίαι καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλῆθους ἦτο ἀκράτητος· ἐπέμενον νὰ φέρωσι τὰς ὠραίας ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν τοῦλάχιστον μέχρι τῶν ὀχημάτων τῶν. Δυσκόλως δὲ αὐταὶ ἤθελον ἀπαλλαγῆ τῆς τιμῆς, εἰμὴ προσήρχετο διπλῆ σειρά χωροφυλάκων, ὅπως ἀνοιξῆ αὐταῖς διόδον μέχρι τῶν ὀχημάτων τῶν, τὰ ὁποῖα μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἔφερον αὐτὰς εἰς τὰς οἰκίας τῶν.
 Καυλίνα Ραδεφσκη.

ΜΗ ΣΑΣ ΠΤΟΟΥΝ ΑΓΨΩΝΑΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ.

Μία ἐκ τῶν μεγίστων αἰτιῶν τῆς κακῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν εἶναι ἡ ὀλεθρὴ ἰδέα τῶν μητέρων, αἰτινες ὑποχωροῦσιν εἰς παραλόγους τινὰς ἀπαιτήσεις τῶν τέκνων, τῶ μετὰ κραυγῶν καὶ δακρύων καὶ ὀργῆς πεισματικῶς παρατείνων μέχρις ἀπολαύσεως, ὅτι ἡ ταρχῆ αὐτῆ δύναται νὰ ἐπιφέρει εἰς αὐτὰ δεινάς καὶ ἐπικινδύνους ἀσθενείας. Δὸν νὰ ἐμπιστευθῶσιν αἱ μητέρες εἰς τὴν πολυχρόνιον καὶ προσωπικὴν πείραν, εἰς τὰς βαθεῖας παρατηρήσεις τῶν παιδαγωγῶν καὶ ἱατρῶν τῶν βεβαιούντων ὅτι ποτὲ, ποτὲ παταγωδῆ δάκρυα καὶ ὀργίλαι φωναχταίαι τῶν παιδῶν δὲν ἐπιφέρουν μηδενὸς εἶδους ἀσθενείαν!

Ἐνῷ ἡ διὰ τοιούτων μέσων νίκη τῶν ἐπιφέρει ἀφύκτως θλιβερώτατα ἀποτελέσματα εἰς τὸ ἠθικόν των

Πολλάκις μοὶ ἔτυχε νὰ ἴδω τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα τοῦ παραλόγου τούτου φόβου τῶν καλῶν μητέρων. Περὶ δὲ τῆς σχετικῆς εὐκόλου ἀπαλλαγῆς τοιούτου κακοῦ, ἀρκούμαι νὰ φέρω, μετὰ τῶν πολλῶν, ἓν μόνον παράδειγμα.

Πρὸ ἐτῶν εἶχεν ἔλθει πρὸς ἐπίσκεψιν ἡμῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡ ἀδελφὴ μου μετὰ τριῶν μικρῶν τέκνων Ἐμαθον ὅτι ὁ μικρότερος υἱὸς τῆς, δύο περίπου ἐτῶν, ἀπαιτῶν διάφορα πράγματα, ἔκλαιε καὶ ἐφώνυζε, μίαν καὶ δύο ὥρας κατὰ συνέχειαν εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε γείτονες ἔστειλλον νὰ ἐρωτήσωσι τί δυστύχημα μὲς ἀκολουθεῖ. Τυχρῶς ἐπανελθὼν κατ' οἶκον, καὶ μάρτυς γενόμενος τοιαύτης παραφοράς, ἐσῆκωσα τὸ πρῶτον ἄνευ ὀργῆς καὶ λόγων, ἐμβῆκα καὶ ἐκλείδωσα τὸ σπυδαστήριόν μου, ἔβαλον ἰὼν μικρὸν κατὰ γῆς, καὶ τῷ εἶπον ἡσύγως: εἴνεσοφ κλ. ἰεις καὶ φωνάζεις, ὅχι μόνον τίποτε δὲν θ' ἀπολαύσεις, ἀλλ' ἂ καὶ δὲ, θὰ εἴ λθῆς ἐντεῦθεν. Ἄν σοὶ ἀρέσῃ νὰ μ νῆς ἐδώ, κλιτε καὶ φωνάζε ὅσον θ' ἔλεις». Ἐκλ. ἰε καὶ ἐφών. ζε ποσοκροτῶν φῶ. ς ὀλοκλήρους κ. θ' ἄς ἐγῶ, ἐν ἄκρᾳ σιωπῆς ἀνεγίνωσκον. Τέλος ἀποκαμῶν μοὶ εἶπεν ἀναστενάζων ὅτι θέλει τὴν μητέρα του καὶ τῷ ἀπήντησα ἡσύγως ὅτι ἡ μήτηρ δὲν εἰσέρχεται διὰ θύρας κλειστῆς, καὶ ἐγὼ δὲ, ἀνοιγῶ ἐνόσω αὐτὸς κλαίει. Αἱ φωναί, ἡ ὀργή, τὰ δάκρυα ἔφθασαν τότε μέχρις ἡμῶν. Ἐγὼ ἐξηκολούθουν σιωπῶν καὶ ἀναγινώσκων. Μετὰ τινὰ καιρὸν ἤρχισε νὰ συνέρχεται καὶ τέλος μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν κλαίει πλέον. Τότε ἐσηκώθην, τῷ ἔδωσα νὰ πλύνῃ καὶ νὰ σπογγίσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του, καὶ ἐξῆλθον μετ' αὐτοῦ.

Ἐκτοτε, ὅσάκις ἤρχιζε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ φωνάζῃ τῷ ἔλεγον: Θὰ σὲ ἀκούσῃ ὁ θεὸς, καὶ πάραυτα ἡσύχαζεν. Δὲν ἔπαθε δὲ τὴν ἐλαχίστην ἐκ τούτου ἀσθένειαν.

Ὅπως ἐπιτύχῃ τὸ ὅσῳ αὐστηρὸν τόσῳ καὶ ὠφέλιμον τοῦτο μάθημα, ἀνάγκη ἀφύκτως εἶνε νὰ φέρωνται αἱ μητέρες πρὸς τὰ τέκνα ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, μετὰ κρῦν αἵμα. ἄνευ ὀργῆς καὶ ἀνοπομονησίας, ἄνευ ὑποσχίσεων καὶ παρακλήσεων, ἄνευ θωπιείας, ἄνευ γλυκῶν καὶ πολλῶν λέξεων, μᾶλλον δὲ ἐν ἄκρᾳ σιωπῆ.

Ὁδησός

Δ Ἀλλάς

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατ' αὐτὰς ἐνυμφεῖθη ἐν Βοστώνῃ εἰς ἕκτον γάμον ἡ κ. Κάρλα-Ριχμαγιέρ, ἥτις καίτοι τεσσαρακοντοετῆς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὠραία. Ὁ α. σύζυγος αὐτῆς κατεπατήθη ὑπὸ σιδηροδρόμου, ἐπληρώθη δὲ πρὸς τὴν χήραν αὐτοῦ ἀποζημίω-

27

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Εἶνε ἀσθενής;

Ἄχι· εἶνε ὑγείας σιδεράς· Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποθάνῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.

Δὲν σᾶς ἐνεωῶ

Τὸ βίβαιον εἶναι ὅτι ἡ ἱστορία του εἶναι κάπως παράδοξος. Ἄλλὰ δὲν θέλῃ νὰ εἶς λυπηρῶ σήμερον διηγούμενος τὴν ἱστορίαν του. Θὰ εἶς τὴν διηγηθῆ μόνος σου. Σήμερον πρέπει νὰ εἴμεθα ὅλοι εὐτυχεῖς, θὰ ἴδῃτε δὲ ὅτι καὶ ὁ κ. Μέρου μ' ὁ ὄν προσεχῆ θὰ ἀτόν του θὰ εἶναι εὐθυμώτατος.

Ἡ Σοφ' α μετέβαινε, ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἐκπλήξιν Ἀπὸ τῆς πρωΐας εἶχε μθεῖ τόσα πικράδοξα πράγματα, ὥστε ἤρχισε νὰ μὴν ἐννοῆ πλέον τίποτε.

Ἐφθασαν εἰς τὸ δημαρχεῖον, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν πολιτικῶν γάμων ἡ μικρὰ συνοδεία μετέβη εἰς τὸν ναόν, ἔνθα ἀνέμενον οἱ κεκλημένοι.

Τὸν γενικὴν θαυμασμόν προσέκαλεσεν ἡ ἐμφάνισις τῆς Σοφίης ἐν τῇ λευκῇ νυμφικῇ ἐσθῆτι τῆς, ἐφ' ἧς μετὰ χάριτος ἐπιπτεν ὁ παρθενικός τῆς κόρης πέλος ὁ προσετρησμένος ἐπὶ τοῦ κρινολεούκου μετώπου α. τῆς διὰ στεφάνου εἰς ἀνθέων πορτοκαλέας. Δυστυχῶς ὁ κ. Θεόδωρος, οὐ τὴν εἰκόνα ἐδώκαμεν εἰς τὰς σελᾶς τῆς διηγησῆώς μας, δὲν παρήγα εἰς τὴν αὐτὴν ἔντυπωσιν, διότι ἡ ἐκ τῆς εὐτυχίας του προκύψασα χάρᾳ οὐδὲν δυστυχῶς μετέβαλεν ἐν αὐτῷ. Μεταξὺ λοιπῶν τῶν παρι-

σις 20,000 δολλαρίων. Ὁ δεύτερος ἠτύχητονος ἀφῆσας αὐτὴν κληρονομήν μεγάλης περιουσίας. Ὁ τρίτος καὶ τέταρτος ἔτυχον φιλικῶν διαζυγίων, πληρώσαντες αὐτῇ ἀποζημιώσιν 15,000 δολλαρίων ἕκαστος, καὶ ὁ πέμπτος κατεσυνετρίθη ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ τροχιοδρόμου, ἡ ἐταιρία τοῦ ὁποίου ἀπέτισεν αὐτῇ 18,000 δολ. πρὸς ἀποζημιώσιν. Εἰς τρόπον ὥστε ἐκ τῶν πέντε ἐπικερδεστάτων γάμων ἐσχημάτισε περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς 100,000 δολ. ἣν φέρει ὡς προῖκα εἰς τὸν πρῶτον ἐραστὴν τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῆς κ. Βὼβ, ὅστις εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀναμείνῃ τὸν θάνατον πέντε ἀλληλοδιαδόχων συζύγων, ἵνα τὴν νυμφευθῇ.

* *

Αἱ σπουδαιότεραι πρὸ Χριστοῦ ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις. Ἡ Ναυτικὴ πυξὶς ἐπενοήθη ἐν Κίνα κατὰ τὸ ἔτος 2602. Οἱ κάτοικοι τῆς Τύρου κατεσκεύαζον ὕελον κατὰ τὸ 1640, οἱ δὲ Λυδοὶ ἐκοπτον χρυσὰ νομίσματα κατὰ τὸ 1500. Ὁ γινώμων ἐπενοήθη παρὰ τῶν Κινέζων κατὰ τὸ 1109. Ἡ μονόχρωμος ζωγραφικὴ παρὰ τῶν Κορινθίων κατὰ τὸ 840. Τὸ ἀλφάδιον (στάθμη) γεωμετρικὸν μέτρον ἐπενοήθη ὑπὸ τοῦ ἐκ Σάμου ἀρχιτέκτονος Θεοδώρου κατὰ τὸ 718. Τὸ ἡλιακὸν ὀρολόγιον παρὰ τοῦ Μιλησίου Ἀναξίμενου κατὰ τὸ 520 π.χ. Ἡ Ταπητουργία ἐν Περγάμῳ κατὰ τὸ 321. Τὰ ὑδραυλικὰ ὀρολόγια ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὸ 250. Τὰ κάσπτρα καὶ αἱ κινήται τροχαλῖαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμήδους κατὰ τὸ 220. Ὁ μεταξίνος χάρτης ἐν Κίνα κατὰ τὸ 201. Τὸ ψηφροθέτημα (μωσαϊκὸν) κατὰ τὸ 200 καὶ ἡ μετάπτωσις τῶν σημείων τῶν ἰσημεριῶν ὑπὸ τοῦ Ἰππάρχου κατὰ τὸ 142.

* *

Αἱ μεγαλιέτεραι ἡμέραι τοῦ ἔτους ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ πόλις Ρεξιαβέκ ἐν τῇ νήσῳ Ἰσλανδία ἔχει τὴν μεγαλειέτεραν ἡμέραν τῆς Εὐρώπης, διαρκούσαν τρεῖς καὶ ἥμισυν μῆνας. Μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ μικρὰ πόλις Βάρο τῆς Νορβηγίας, ἐν ἣ ἡ μεγαλύτερα ἡμέρα ἐξημερόνει τὴν 21ην Μαΐου καὶ νυκτοῖνει τὴν 22αν Ἰουλίου. Τρίτη ἔρχεται ἡ πόλις Τόρνα, ἐν ἣ ἡ μεγα-

σταμένον γυναῖκῶν, ἤκουε τις ἐπαναλαμβανομένην τὴν φράσιν: πτωχὴ κόρη! τί κρίμα! ἡ καυμένη!

Σπανίως οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἀπατώνται εἰς παρημοίας περιστάσεις. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν εἶναι ἀσφαλεῖς κριταὶ ἐννοοῦσι τοὺς συζύγους ταιριασμένους, ὡς λέγουσι. Δὲν ἐννοοῦσι τὸν γάμον ἐκεῖνον, ἐν ᾧ ὁ σύζυγος εἶναι γέρων καὶ ἡ σύζυγος νέα, ἡ αὕτη ὠραία καὶ ἐκεῖνος ἀσχημος.

Διὰ τοὺς κριτὰς λοιπὸν αὐτοὺς ἡ Σοφία ἦτο κόρη χωρὶς προῖκα, ἣν ἐθυσίαζον εἰς ἄνδρα πλουσιώτατον, καίτοι παρατηροῦντες αὐτὴν καλῶς, διέβλ. πεν ἐν αὐτῇ ἀπεικονιζόμενον εἶδος τι εὐτυχίας οὐχὶ ἀνθρωπίνης ἀλλὰ θείας.

Ὁ Μὰξ ἴστατο παρὰ τινὰ στήλην τοῦ ναοῦ πάντοτε ἀπομεμακρυσμένος τῶν ἄλλων καὶ θαυμάζων μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας τὴν τε ἀπαράμιλλον τῆς Σοφίας καλλοῖαν ὡς καὶ τὸ ἐκτελούμενον ἐν κατανύξει μυστήριον. Ἰδεν ἔλθει μόνος, διότι ἡ Αἰκατερίνα ἐμενεῖν ἵνα περιποιητῆ τὸν πατέρα τῆς. Ἄλλως τε οὐδόλω: ἡγάπα ἡ παρευρίσκηται εἰς τοιαύτης φ. σῆως τελετάς. Δὲν ἐγνώριζε τὴν Σοφίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς τῆς τῇ εἶχεν εἶπει τόσα καλά, πικρεκάλει ὅμως κατὰ τὴν ὥραν ἐκεῖνην τὸν Θεόν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας αὐτῆς.

XIV

Ἡ θεία - οὐ κ. Θεόδωρος ἦτο ἐπίσης μετὰ τῶν κεκλημένων. Βολταιριανῆ τὴν ψυχὴν ἠτένιζεν ἐνθεν κάκειθεν μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς προσπεποιημένης περιφρονησεως. Καὶ ὅτε μὲν ἀπέδιδε χειρατίσμον τινὰ εἰς γνωστὸν πρόσωπον, ὅτε δὲ περιετράζετο διὰ τῶν διόπτρων τῆς τὰ περὶ αὐτὴν ἀντικείμενα, ἀποδεικνύουσα ὅτι: ἡκίτα ἦν ἐξοικειωμὴ νῆ πρὸς τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τελούμενα. Εὐτυχῶς οὐδεὶς τῶν

λειτέρα ημέρα διαρκεί 21 και ημίσειαν ώρας. Τετάρτη ή Πε-
τρούπολις εν ή ή ημέρα διαρκεί 19 ώρας. Πέμπτη ή Στοκχόλμη
με ήμέραν 18 ωρών και ημίσειαν και έκτη το Βερολίνον και
Λονδίνον με ήμέρας εξ ωρών 17 1)2.

κ.τ.λ. Καν Μ. Δ. Γιούργεσον ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν.— Καν Ε.
Ρ. Παρισίους. Ελήφθη λίαν εύχαριστημένη.— Καν L. G. Παρι-
σίους. Αναμένο μετ' ευνότητου ανυπομονησίας.— Καν Κ. Μ. Χαρ-
κόβον. Από εξαρμηνίας δλης. Εύχαριστοίμεν κολακευτικωτάτας κρί-
σεις. Σώματα αποστέλλοται πλην α'. αρ. εξοντηθηεντος και πάλιν.
— Κον I. Σ. Βερδιάνσκαν. Υγεία I. άριστη.— Κον Κ. Α. Μακρινί-
τζαν. Φύλλα ιατρού και ύμέτερα αποστέλλονται. γ'. αποστάλη δτε.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ — Κατά τας ήμέρας ταύτας εξεδόθη εγχύκλιος του ύπουρ-
γειου των εσωτερικών προς τους νομαρχας του κράτους, όπως επιλη-
φθώσι τή: όρκωμοσίας κπi έχκατ σίσεως των διαφόρων ό μοτικων αρ-
χών. Αφ' εκτου εις Αθήνας ό Όρλεανίδης πρίγκηψ ως και ό διάσημος
χειρ υργός της Γαλλικής Ακ.δημίας κ' Τρελλι, όστις έπεσκηφθη δημό-
σια τινά καταστήματα, πλην, εύτυχώς των γυν οικειών φυλακων

ΓΕΡΜΑΝΙΑ — Γερμανοί δασοφύλακες έπυροβόλησαν κατά γάλλου
αξιωματικου κπi άγροφύλακος τινος εκλ.θόντες αυτούς ως λαθροθήρας.
Ό άγροφύλαξ έφονεύθη, ό δε αξιωματικός έπληρώθη βαρβίω. Η Γαλ-
λική Κυβέρνησις προσέβη εις διπλωματικά επί της ύποθέσεως ταύτης
διαθήματα, καιτοι ό Βίσμαρκ ύπεσχέθη να δώση ικανοποίησιν, εάν άπο-
δειχθί ότι οι Γερμανοί εύθυνοσαν επ' αυτώ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δ. Μ. Χίον. Σώμα άπεστάλη εις Σμύρνην. — Καν Κ. Ε.
Μάγχεστερ. Εκφράσατε εύγνωμοσύνην μου Κον Δ. γράφω. — Κον
Μ. Ζ. Χανία. Απορώ. Φύλλα αποστέλλονται τακτικώτατα. — Κον
Γ. Η. Γαύριον. Σώμα όλόκληρον άπεστάλη. — Καν Δ. Αθήνας ελή-
φθη. — Καν Μ. Β. Γεργέστην. Δεν δεχόμεθα εξαμνησιας συνδρο-
μας, άλλ' άφου τό έπιθυμείτε συμμορφόμεθα. — Καν Μ. Α. Βάρ-
ναν. Βεβαίως θα επισκεφθήτε τας Κυρίας των προϊσταμένων του συ-
ζύγου σας. — Καν Μ. Ρ. Κ)πολιν. Εξαρτάται από τας περιστάσεις
άποφεύγετε να αναφέρητε τό όνομα του αποθανόντος, αλλά μη διη-
γήσθε ζωηρά και εύτραπέλους διηγήσεις. — Καν Μ. Κ. Πάτρας. Ε-
λήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — Κον Ν. Δ. Ταιγίνιον. Σώματα άπε-
στάλησαν νέαις συνδρομητριαίς. Εύγνωμονούμεν. — Καν Δ. Δ. Κέρκι-
ραν. Εάν ειθε πολυ εύχαριστημένη, μη αυξάνητε την μισθοδοσίαν
της, αλλά προσφέρετε αυτή από καιρου εις καιρον δωρον τι' θα τήνευ
χαριστήσητε πλειότερον και θα εξακολουθη πάντοτε να ασύποχρεύνη
επί τη προσδοκία νέου. — Καν Μ. Γ. Σουέξ. Ελήφθησαν Εύχαριστούμεν
— Καν Ε. Ρ. Μελίτην. Εύχαριστώσ' γράφομεν προσεχώς εν έκτάσει.
— Αδασει κηπουρώ. Σπόροι διά τους κρεμαστους κήπους είναι οι του
τριφυλλίου, του λίνου, της κριθής, του μεταξάκιου, της άντράχλας

ΣΥΜΒΟΥΔΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΦΛΟΓΙΑΣ

Προς τους Χίους και Σμυρναίους. Παραγγείλατε εις οιονδήποτε
φαρμακοποιόν ποσότητα φανικού όξέως διαλελυμένου εντός του ύδα-
τος με αναλογίαν 4 γρ. φαν. όξ. επί 400 γρ. ύδατος. Εκάστην
πρωίαν ρίπτετε εν κοχλιάριον μικρόν εκ του ύδατος τούτου εντός
ποτηρίου έσακχαρωμένου ύδατος, αναμινγνύετε καλώς και πίνετε.
Τό ήμισυ τής δόσεως διά τους νευρικούς και τους νεωτέρους των εί-
κοσιν ετών. Εάν ή επιδημία είναι εις μεγάλην έντασιν πλύνετε διά
σπάγγου βεβρεγμένου εντός του άνωτέρου μίγματος πρωίαν και έ-
σπέραν όλόκληρον τό σώμα σας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Λαγώς. Κόψατε αυτόν εις τεμαχία, και μικρά τετράγωνα λαρδι
έντός χύτρας χαλκίνης. ρίψατε όλίγον βούτυρον, κοκκινίσατε όλίγον,
προσθέσατε δύο κοχλιάρια φαρίας, κοκκινίσατεόμου προσθέσατε ήμί-
σειαν φιάλην μέλανος οίνου θηραϊκού, καρυκεύτατε διά θυμαρίου,
δάφνης, όλίγου σκόρδου, ενός μικρού κρόμμυου κάρφομένου διά γαρου-
φάλων, και άφου άπρροφήση κατά τό ήμισυ των οίνον, προσθεσατε
ζωμόν κρέατος, έως ου σκεπασθή ό λαγώς και αφήσατε να ψηθη επί
4 ώρ. και 1)4. Κοκκινήσατε πολυ ιδιαιτέρως μικρά κρόμμυα, τα ό-
ποια βρέγετε διά ζωμού κρέατος, προσθέτετε όλίγον οίνον λευκόν, εν
τεμαχίον σακχάρους και ψήνετε χωρίς να τά σκεπάσητε μέχρις ου
συμπαγώσι. Αραιοείτε εκ του λαγώ τά μυρωδικά σερβίρετε αυτόν
εις τό μέσον και άλλόγυρα τά έτοιμασθέντα κρόμμυα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γαλλίς διδασκάλισσα διδάσκουσα πλην της γλώσσης της και την
Αγγλικήν και Γερμανικήν ζητεί παραδόσεις. Η διεύθυνσις εις τό
γραφείον μας.
Γαλλίς διδασκάλισσα έγνωσα άριστας συστάσεις κάτοχος και της
Γερμανικής ζητεί παραδόσεις. Η διεύθυνσις εις τό γραφείον μας ή
εις τό ξενοδοχείον της Ανατολής, όδός Πετράκη.

περί αυτήν προσέσχεν εις την γελοίον και μωράν εν τω ναώ συμπε-
ριφράν της.

Τέλος παρατηρήσασα σχετικόν τινα ήλθ: προς αυτόν λέγουσα :
"Εχμεν να περιμένωμεν επί πολυ άκόμη; διότι μα την αλήθειαν
πολυ όλίγον διασκεδάζομε, εδώ
"Οχι, απήντησεν έρυσθριών ό προς όν άπετεινέτω
Τόσω τό καλλίτερον, τόσω τό καλλίτερον.
"Η γυνή λοιπόν αυτή δεν είχε ποτέ άγαπήσει, δεν είχε ποτέ ύποστη
πικρίας, όπως δυνηθή να διαμεινη επί μίαν ώραν εν τω ναώ, χωρίς
να σκεφθή, αν ούχι να παρακαλήση τον θεόν, ουτε επί μίαν έστω στιγ-
μήν; "Η μάλλον έφ'ερετο ουτως ως ό'οι οι κρονοληροι γέρον ες οτινες
όσον πλησιάζουσι προς τό τέλος της ζωής, τόσον θέλουσι να φαίνωνται
όπαδοι του σκεπτικισμο', ως τους δειλους εκείνους, οτινες ουδέποτε φω-
νάζουσι τόσον δυνατά, όσον όταν βλέπωσιν έαυτους άπειλουμένους υπό
κινδύνου.
Μεταξύ των κεκλημένων κατελέγετο και ό κ Μέρεϋ, όστις καιτοι
άθεος έφέρετο ουχ' ήττον εν τω ναώ ως άνθρωπος κάλανανα τετραμμέ-
νος. "Ητο εξ εκείνων οτινες προσ ρχονται προς τον Θεόν διά προσω-
πικίας ή ώ υποθέσεις τρεις μόνον φορές καθ' όλην των την ζωήν: κατά
την βάπτισιν, την πρώτην άγαν μετάληψιν και τον θάνατον των.
"Ο κ Μέρεϋ υίος εύγενούς οικογενείας επανεύρισκεν έτι εις τας ά-
παρχάς της ζωής αυτου, ήτοι εις την παιδικήν αυτου ήλικίαν όσιν
τινα πίστεις, ήτις άπετελει την κυριωτ ραν βάσιν της άρχιας εύγε-
νειας
Καιτοι λοιπόν κατά τας αυστηράς της θρησκείας απαιτήσεις ό κ
Μέρεϋ ήτο κακός χριστιανός, ουδέποτε ουχ' ήττον δι' όλους το κόσμου
τους θησαυρούς ήθελεν άποφασ' τε: να άρνηθή τον καθολικισμόν, οτι-
νος ουδεμίαν των διατάξεων είχεν φ' όλης της ζωής αυτου εφαρμόσει.

"Ητον ήπότης όσον άφορᾷ εις την θρησκείαν των πατέρων του, ως
ήτον ήπότης διά πάσαν ύπόθεσιν άφορώσαν εις την πατρδα του ή
εις τας γυναικας Τέλος ήτο εξ εκείνων, προς ους δεν δύναται τις να
επιβάλλη την άκοάσιν της καθημερινής λειτουργίας, ολλα προς ους
δεν επιτρέπεται να διαφιλονικήση τις την ύπαρξιν τ'υ Θεου.
Παρακολουθεί λοιπόν μετ' ένδιαφέροντος τας διαφόρους φάσεις της
εκτελέσεως του μυστηρίου ήσάνετο μεγάλην συμπύθειαν διά την
ώραιστάτην εκείνην νεαράν γυναίκα, ήν τό μυστήριον τούτο καθίστα
μέλος της οικογενείας του και προς την όποιαν από της ήμ ρας ταύ-
της έγχεώσται φιλίαν και προστάσιν.
Υπό τοιούτων κατεχ'μενος σκέψεων και επί της Σοφ'ας προσηλών
τό βλμμα ήρχισε να έρωτᾷ έαυτόν, πώς ή νέα αυτη και ώραία κόρη
συνήγνε να νυμφευθή τον κ Θεόδωρον, όστις επί τέλους δεν ήτο ουτε
νεός, ουτε φραϊός, άλλ' ουτε εύφυής
Αλλά κατά την στιγμήν ταύτην ό ίερεύς συνήνο, τας χείρας των
δύο νεονύμφων, άποτεινών προς την Σοφίαν την τυπικήν εκείνην εξώ-
τησιν, εάν έδέχετο ως σύζυγον τον κ Θεόδωρον
Ναί, ειπεν αυτη, μετά φωνής άποφασιστικής και σ αθεράς
Τόν άγαπά' άό γε; ειπεν ό κ Μέρεϋ καθ' έαυτόν Θα ήτο πολυ
παράδοξον, μολον ότι αι γυναίκες εινε τόσον ιδιότροποι.
Και ταυτα σκεπτόμενος ιστράφη τυχαίως προς τό μέρος της κ.
"Εαρος, ήτις κάτωχος μετά δυσκολίας συνεκράτει τὰ εκ των όφθαλ-
μών της βρόντα δακρυα
Κατι συμβαίνει εδώ, ειπε καθ' έαυτόν ό κ Μέρεϋ Δεν είναι δάκρυα
συγκινήσεως τὰ επί των έφθ. λμωών της κ "Εαρος λάμποντα Και
ένψ' έσκ. πτετο ταυτα ήκουσε ψιθυρ ζομίνην όπισθεν αυτου την
φράσιν ;
(άκολουθεί)